

31. Твердохлб В. Революційно-визвольна боротьба гудящих Прикарпаття. - Львів, 1974. 123 с.
32. Торжество історичної справедливості (М.Олексюк, Б. Дудикевич, М.Івасюта та ін.). Львів, 1968. - 804 с.
33. Храбатин Н. Українсько-польські відносини у праці Г.Хомішина "Українська проблема // Наукові записки. Випуск 4. - Інститут народознавства НАН України. Івано-Франківський краєзнавчий музей. - Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 1999. - С.34-36.
34. Швагуляк М. Пацифікація. Польська репресивна акція у Галичині 1930 р. і українська суспільність. - Львів, 1993. - 52 с.
35. Швагуляк М. Польсько-українська конфронтація на зламі 20-30-х років ХХ ст проблеми історіографії // Проблеми слов'янознавства. - Львів, 1996. - С.53-62.
36. Швагуляк М. Суспільно-політична ситуація у Західній Україні на початку 30-х років ХХ ст. // Записки Наукового Товариства ім. Т. Шевченка. - Т.СССХІІ. - Львів, 1991 С.111-145.
37. Українська проблема. Написав для духовної і світської інтелігенції українського народу Григорій Хомішин Станіславський Єпископ. - Накладом Української католицької організації. - Станіслав, 1933. - 184 с.

Khrabatyn N.

THE SECOND SABOTAGE ACTION OF THE UKRAINIAN MILITARY ORGANIZATION IN 1930: UKRAINIAN HISTORIOGRAPHY

The author analyzes the main scientific conceptions and estimation of protesting sabotage action of Western Ukrainian region population (1930). In the Ukrainian historical science the question of initiating the sabotage action on the part of the Organization of Ukrainian Nationalists, as well as a number of other aspects of this problem, are still unsettled.

І.С. Монолатій

УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКІ ВІДНОСИНИ В ГАЛИЧИНІ МІЖВОЄННОГО ПЕРІОДУ: ДЖЕРЕЛА ТА ІСТОРІОГРАФІЯ

За роки утворення Української держави українсько-німецькі відносини вийшли на якісно новий рівень. Співробітництво між обома державами поглиблюється в різноманітних сферах суспільного життя, що позитивно впливає на весь політичний спектр двосторонніх відносин. Усвідомлення політичної значимості, життєвої необхідності європейської інтеграції, підтримка курсу багатовекторної політики Української держави сприяють налагодженню двосторонніх взаємин [44, с.212; 35, с.471].

В умовах розширення взаємин між Україною та ФРН особливого значення набуває дослідження історії німецького населення України, яке в силу різних історичних обставин опинилося поза межами етнічної батьківщини. Вивчення особливостей політичного і національного становища німецької діаспори в Галичині міжвоєнного періоду (1918-1939 рр.) одне з найактуальніших історичних завдань у цьому напрямі [23, с.261-262; 88

с.791]. Комплексне вивчення німецької діаспори Галичини зумовлене необхідністю заповнення суттєвої прогалини в українській історичній науці, що дозволить у майбутньому розвивати інструменти спільної європейської зовнішньої політики та безпеки і зробити Україну більш дієздатною в міжнародній політиці.

Сьогодні назріла вимога нового, об'єктивного і повного прочитання джерел українсько-німецьких відносин досліджуваної доби. Незважаючи на значний науковий доробок з даної проблеми, її джерела та історіографія ще не стали предметом спеціального дослідження. Протягом тривалого часу не існувало єдиних наукових концепцій етнополітичного розвитку галицьких німців в період Другої Речі Посполитої.

Проблема джерел українсько-німецьких відносин міжвоєнної належить до складних і разом з тим найактуальніших в сучасній історіографії. Стан виявлення документальної спадщини та дослідження її у контексті поставленої проблеми на сьогодні ще далеко не достатній для аргументованих узагальнень двосторонніх відносин української і німецької громад краю. У заупоюваній статті зроблено спробу в загальному плані висвітлити джерела, вітчизняні й зарубіжні наукові дослідження з історії німецьких колоній Галичини міжвоєнного періоду.

Документальна база історії українсько-німецьких відносин в Галичині міжвоєнного періоду в архівах України досить чисельна. Значна кількість матеріалів знаходиться також поза межами України, зокрема в Республіці Польща та Федеративній Республіці Німеччини і через низку об'єктивних причин ще залишається не опрацьована дослідниками. Переважна частина наявних архівних матеріалів з історії українсько-німецьких відносин досліджуваного періоду знаходиться в Центральному державному історичному архіві України у Львові. Серед документів, найбільшого за обсягом фонду 146 (Галицьке намісництво), зберігається джерельний матеріал до вивчення історичних передумов, шляхів становлення та юридичного оформлення німецьких поселень на території Галичини. Чимале значення має Циркуляр Міністерства внутрішніх справ у Варшаві (1920 р.) про концесії, які належали німецьким громадам краю [1]. Історичні відомості про товариство "Спілка німців-християн Галичини", яке діяло на терені Австро-Угорської монархії мають листи старостів до Намісництва про реєстрацію відділків у Ганунині, Долині, Кенігсберзі, Львові, Брументалі, Бурчицях Нових, Мирові, Новому Селі, Кимирі, Липнику, Людвіквіці, Мужилівцях, Райхсгаймі, Романівці [2]. Відомості про євангелістські німецькі школи впродовж 1775-1929 рр. знаходимо у матеріалах адміністративно-організаційної діяльності: заснування шкіл, будівництво та ремонт приміщень, призначення учительсько-викладацького корпусу, заснування і реалізація стипендіальних фондів ім. П.Мюллера і

К.Гумбольта, фінансові звіти, матеріали інспекторських перевірок [3]. Документи фонду 179 (Курагорія Львівського шкільного округу) висвітлюють заснування шкіл, подають списки навчальних закладів, звіти інспекцій, діяльність початкових євангелістських приватних шкіл в німецьких поселеннях краю [4]. У справах правління євангелістської церковної громади у Львові (фонд 427) почерпуємо інформацію про діяльність сільських і міських громад, розпорядження вищих церковних і світських властей, анкетні дані членів релігійних громад, статистичні звіти, реєстраційні книги, організацію шкіл у німецьких колоніях Галичини [5]. Ці відомості доповнюють матеріали фонду 863 (Спілка німців-християн Галичини), які охоплюють 1918-1932 рр. Серед одиниць збереження віднаходимо свідчення про листування з німецькими спілками Німеччини, Австрії, Чехо-Словаччини, Польщі; про навчання німецької молоді, заснування повітових груп цієї організації, реєстрацію філій спілки в Галичині [6].

У відділі рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України матеріалів до історії німецьких колоній Галичини збереглося досить мало. Однак, незважаючи на їх нечисленність, документи несуть унікальну інформацію про суспільно-політичне становище німецького населення краю кінця XVIII – перших десятиліть XX ст.

У фонді 141 (О.Чоловського) – інвентарі маєтків, сільських поселень, відомості про німецькі квартали галицьких міст (Вайнберген, Унтерберген, Ожидова, Богородчани, Горохолина, Грабівець, Теодорсдорф, Желдець, Дойчбах та ін.) [7]. Іншу групу документів становить другорядна довідкова інформація фонду 144 (А.Шнайдера) до історії окремих німецьких колоній Галичини (Дебелівка, Енгельсдорф, Ной (Новий) Мізунь, Маріагільф, Вінцентівка, Феліксівка, Гайнріхсдорф, Забава, Йосипів, Станин, Сушно, Тоболів, Щиглівка, Райхау та ін.) [8; 9]. За допомогою цих матеріалів стає можливим описати громадсько-політичне оточення галицьких німців, відтворити співвідношення українсько-німецького діалогу, дати більш повну картину розвитку німецьких громад міжвоєнної Галичини.

Джерела з досліджуваної теми зберігаються і в обласних архівах Івано-Франківської та Львівської областей, на сучасній території яких, у складі Другої Речі Посполитої (1919-1939 рр.), існували найбільші німецькі поселення. Так, зокрібна відомості про економічний, культурний і громадсько-політичний розвиток німецьких колоній Львівщини містять документи фонду 110 (Львівське гродське староство) Державного архіву Львівської [10], а цінну інформацію про громадське, культурне і економічне життя німецьких поселень Покуття містять матеріали фонду 2 (Сганіславівське восводське управління) Державного архіву Івано-Франківської областей [11; 12].

Значний документальний матеріал знаходиться в архівах Республіки Польща. В Перемишльському державному архіві створено фондони

зібрання джерел з історії духовно-релігійного розвитку німецьких колоній Галичини. На матеріалах фонду 801 (Західний сеньйорат Євангелістської Церкви Аугсбурзького і Гельвецького віровизнання у Польщі) можна прослідкувати історію церковних громад краю в 1919-1939 рр. [13]. Незначна кількість документальних даних про німецькі громади Галичини міститься у документах фонду 151 (Середньогалицький сеньйорат у Гартфельді) [14]. До фондів архіву входять переважно обіжники, розпорядження вищих церковних властей, акти, що стосуються організації громад, діяльності пасторів, різні звіти, акти, що відносяться до шкільництва, акти перевірок церков і шкіл в 1912-1937 рр.

Матеріали вітчизняних і зарубіжних архівних установ та відділи рукописів бібліотек є надзвичайно багатим і важливим джерелом з історії українсько-німецьких відносин досліджуваного періоду, а завдяки своїй упорядкованості й збереженості вони порівняно доступні для дослідника. Особливість відкладення джерел у цих збірках, котра полягає в акумуляції переважної більшості документів у колекціях, спричинила в кінцевому підсумку розпорошення також документації суспільно-політичного розвитку німецької діаспори краю по різних архівосховищах та відділах рукописів наукових бібліотек. Комплекс документів українсько-німецьких відносин досліджуваної доби великий кількісно та досить багатий за видовим і персоналістичним складом. Однак у цьому комплексі нерівномірно представлено документи політичної, соціальної й господарської діяльності, а також джерела різних видів: обмежена, спорадична в часі, також персональна і територіальна наявність документації поселень німецької громади Галичини. Інформаційний потенціал комплексу дає можливість ґрунтовніше розв'язувати широкі кола проблем, пов'язаних з історією українсько-німецьких відносин і проблемами української державності означеного періоду.

Незважаючи на значну джерельну базу, історіографія досліджуваної проблеми обмежена. За останні роки в Україні з'явилася низка публікацій, автори яких звертають увагу наукової громадськості на проблеми становлення, організаційного оформлення, широкого діапазону діяльності представників німецької діаспори. Тому в існуючій історіографії питання відсутні монографічні, концептуального характеру праці, які б систематизували та узагальнювали закономірності українсько-німецьких відносин у Галичині у міжвоєнний період. Дослідники українсько-німецьких відносин зосередили свою увагу на становищі та діяльності німецьких землеробських колоній Центрально-Східної та Південної України 20-30-х рр. XX ст., історії окремих поселень, відношенні органів радянської влади до національних проблем українських німців, використали неопубліковані матеріали державних архівів України [15, с.3-5; 20 с.6-8]. Відгомін

Вісник Прикарпатського університету. Історія. Випуск IV-V

політичних, соціальних і культурних подій в житті німецьких поселенців Галичини знайшов відображення як в українській [21; 22], так і зарубіжній історіографії [16; 17; 19, I-XIII, 37; 38, с.217-218]. Специфічність вивчення розвитку німецьких колоній Галичини міжвоєнного періоду зумовлена багатьма причинами. Найперше – принциповими розходженнями у методологічних засадах наукових досліджень між вітчизняними та зарубіжними істориками у недалекому минулому. Історики прагнули, насамперед, дослідити спільне і особливе в розвитку німецьких поселень, опираючись на документальні джерела вітчизняних та зарубіжних архівів. Цінними для дослідження поставленої проблеми стали праці І.М.Кулініча, С.А.Макарчука, В.Кубійовича, Ф.Вільгельма і Я.Карлбруннера, Д.Дорошенка. Якщо перша група видань не позбавлена суттєвих хиб, бо в них здебільшого досліджувалися проблеми, які відповідали ідеологічним засадам тогочасної політичної системи, то друга – розглядає німецькі колонії Галичини у контексті політики австрійського освіченого абсолютизму, виявляє соціально-економічний аспект проблеми, показує демографічний стан міського і сільського населення Південно-Західної України, виявляє історичні паралелі українсько-німецьких взаємовідносин тощо. Тому, незважаючи на те, що дослідники зробили певний крок у висвітленні цієї теми, поза їхньою увагою залишились інші важливі елементи наукового вивчення становища німців Галичини досліджуваного періоду: не розкрито передумов, становлення, перебігу етнополітичного розвитку німецького населення краю, особливостей національного та культурного становища німецьких поселень у контексті відповідних політичних доктрин міжвоєнної Польщі, міжнародних заходів країн Центрально-Східної та Західної Європи щодо колоній.

Вивчення українсько-німецьких відносин у Галичині особливо активувалося в 90-х рр. ХХ ст. Тематику своїх публікацій автори обрали самоврядування на західноукраїнських землях у 1921-1939 рр., зміни кількісного складу в системі населення Галичини, історичні передумови та мотиви активізації українсько-німецьких взаємин, німецьку колонізацію кінця ХVІІІ – початку ХХ ст., географію німецьких колоній ХVІІІ – ХХ ст. (О.Басай, М.Драк, М.Обідняк, П.Сіреджук, П.Штойко) [18, с.263; 23, с.259; 24, с.79; 25, 68, 72]. Так, зокрема, були опубліковані матеріали наукових конференцій і міжнародних семінарів, у яких містяться відповідні оцінки політичного, соціального, етноконфесійного розвитку мешканців німецьких поселень краю.

Ряд матеріалів, що стосуються предмету дослідження, міститься у різноманітних довідкових джерелах [29; 30; 31; 32; 33; 34; 88]. Одночасно проблема знайшла висвітлення на сторінках узагальнюючих праць українських (що з'явилися друком за кордоном) та зарубіжних дослідників. У

них об'єктивно розглядаються проблеми, пов'язані з національною політикою урядів міжвоєнної Польщі щодо українського, польського і німецького населення, становища Галичини у складі польської держави (С.Горак, В.Кубійович), німецько-польськими відносинами новітнього часу як особливого політичного протистояння, міфологією про німецькі поселення Польщі як "п'яту колону" нацистської Німеччини, заяви польського Міністерства інформації, перебіг німецько-польського конфлікту (М.Бухсвейер, В.Якобмейер, Б.-Ю.Вендт) [41; 42; 36; 43; 45; 46, с.470-471].

Проміжним видом між джерелами і працями наукового характеру є історико-мемуарні збірники і спеціальні періодичні видання.

Ознаки наукового підходу до вивчення історії українсько-німецьких відносин досліджуваного періоду наявні у проблемних розвідках авторів історико-мемуарного збірника "Heimat Galizien" ("Батьківщина Галичина") (1965). Значний інтерес представляють дослідження Й.Білля [47], Ф.-В.Бізанца [48], Л.Гьона [49], В.Куля [50], Е.Ладенсбергера [51]. В них автори на підставі архівних документів простежили політичне і культурне минуле колоній Галичини в 1919-1939 рр., показали церковно-релігійне становище, виробничі відносини, станово-професійну структуру, систему приватного євангелістського шкільництва, форму поселень галицьких німців тощо.

Спогади, надруковані у збірнику "Galizien Erzdhlt" ("Галицькі розповіді") (1990), окреслюють особливий характер німецько-українських взаємин, порівнюючи німецьку громаду з українською більшістю Галичини в умовах санаційної Польщі. Досліджуваного матеріалу не завжди вистачає для однозначних відповідей на питання, які порушуються у спогадах Ф.Боленбаха [52], К.Гьорц [53], Г.Гасер [54], Е.Коха [55], Р.Планнер-Петелін [56], Й.Валаха [57]. Спогади очевидців подій 1918-1939 рр. різняться від інших джерел насамперед тим, що автор виступає як очевидець чи співучасник і при цьому описує не сучасний стан речей, а більш чи менш віддалений у просторі історичний час.

Матеріали збірника "Heimat Galizien im Bild" ("Батьківщина Галичина у фотографії") (1983) містять маловідомі документи з історії українсько-польсько-німецьких відносин, рідкісні фотографічні та картографічні матеріали міжвоєнного періоду [39, XI-XXIII, 39-82, с.85-152; 40].

Серед головних завдань, які вдалося вирішити німецьким дослідникам певною мірою, виокремимо наступні. 1) З'ясовано головні напрями міжвоєнного періоду в Галичині, виявлено цілий спектр нагальних питань, його відповідність етнополітичній структурі суспільства Другої Речі Посполитої; 2) Розкрито відношення усіх основних політичних, національних, соціальних проблем сучасної їм дійсності, причини негативної або позитивної оцінки пануючих порядків, умов людської діяльності, політики урядів міжвоєнної Польщі, дій місцевих адміністрацій у ставленні до пред-

ставників німецької діаспори; 3) Проаналізовано позиції представників різних національних і соціальних груп, прошарків стосовно унормування і вирішення питань політичних, національних, соціальних колізій, удосконалення всіх сфер суспільного життя до наявних історичних альтернатив.

Були незаслужено забуті і обмежено використовувались в наукових студіях українських дослідників мемуарні матеріали, опубліковані впродовж 1956-1999 рр. у періодичному виданні Товариства галицьких німців "Zeitweiser der Galiziendeutschen" ("Календар галицьких німців"). Розкриттю різних питань суспільного устрою німецьких поселень міжвоєнної Галичини присвячені публікації дослідників 50-90-х років – К.Бехглоффи [59], Е.Бутза [60], Я.Фріза [64], Т.Гьотза і Е.Мюллера [63], Й.Генніга [65; 66], Ф.Коля [67], Ю.Кремера [68], Е.Мюллера [69; 70], С.Мюллера [71], Р.Пайкера [72], Ф.Реха [74], Ф.Зіфельда [75]. Для цих розвідок властива значна фрагментарність і неповнота охоплення даного явища (історія німецького шкільництва, громадське і культурне життя громади, розповіді про визначних представників німецької діаспори краю, поодинокі історії будівництва і функціонування культових споруд та ін.). Значну цінність для розробки поставленої проблеми мають статті Т.Біршенка [58], Р.Брейера [61], Г.-В.Ройтенберга [73], Я.Жарновського [85], в яких висвітлюються актуальні питання політичного, соціального та релігійного становища німецької діаспори краю в період Другої Речі Посполитої.

Велику історико-пізнавальну цінність мають матеріали щомісячного інформаційного видання "Das heilige Band der Galiziendeutsche" ("Священний орден галицьких німців"), що виходить стараннями Товариства галицьких німців. Серед численних інформацій, опублікованих у 1946-1999 рр., слід окреслити родинні саги, документальні розповіді про історію заснування поселень, минуле німецького шкільництва та релігійних установ, еміграцію до нацистської Німеччини 1939-1940 рр., маргіологію вихідців і алицьких колоній в 1918-1939 рр. [76; 77; 78; 79; 80; 81; 82; 83; 84]. Оглядові матеріали, що публікувалися у вищезгаданому часописі, виробляли в німецькомовного читача критичне ставлення до праць авторитетних учених, часто спричинювалися до доброї наукової полеміки стосовно німецько-українських взаємин.

Особливостям функціонування німецьких колоній Галичини присвячено різнопланові картографічні джерела, виконані українськими та зарубіжними дослідниками [26; 27; 28; 86]. Дана стаття не включає аналізу картографічних моделей, однак система модифікацій картографічного моделювання П.Штойка, Л.Дедикаєвої передбачає створення картосхем німецьких поселень краю з часу їхнього становлення до поч. ХХ ст., комплексну систему розміщення окремих опорних центрів німецьких колоністів (Львівського воєводства). Структура баз даних імітує структуру

об'єкту (німецьких колоній) в часовому геопросторі через призму етнографічних груп та величини міських і сільських громад краю у дослідженнях В.Кубійовича і, певною мірою, Р.Унтершетца (статистичні дані систематизуються відповідно до теоретичної моделі легенди: поселення євангелістів Пфальцу, Швабії, Сілезії; католиків Сілезії, Пфальцу, Богемії; менонітів Пфальцу в Галичині міжвоєнного періоду).

У системі доказів історичних зв'язків українського і німецького народів у Галичині важливу роль відіграють кінофотодокументи – цілком нове явище у джерельній базі історичної науки. Певний інтерес становлять кінофотодокументи, представлені у відео- та кінематографічних версіях німецьких дослідників [87]. У проекті Загальної вищої школи у Гагені й Центру розвитку заочного навчання Заочного університету "Multikulturelle Gesellschaften in der Westukraine: gestern und heute" ("Муль гикультурне суспільство Західної України: вчора і сьогодні") (1997) значна увага зосереджена на історичній долі німців Галичини, Буковини й Закарпаття у міжвоєнний період, їхній субкультури у контексті українського середовища (редакція і режисюра – Т.О.Вурстер, камера – Е.Кох, відеодизайн – Ю.Бетке).

Поглиблене вивчення документальної бази, розробка джерелознавчих аспектів українсько-німецьких відносин у Галичині 1918-1939 рр. створюють передумови для об'єктивного висвітлення етнонаціонального і етнокультурного минулого західних земель України у першій половині ХХ ст.

1. Центральний державний історичний архів України у Львові (далі – ЦДАЛ). – Ф. 146 (Галицьке намісництво, 1772-1921 рр.), оп. 8, спр. 3693.
2. ЦДАЛ – Ф. 146, оп. 25, спр. 1618, 1627, 2030, 2186, 2219, 2242, 2402, 2473, 2475, 2583, 2622, 2808, 3693, 4403, 470.
3. ЦДАЛ – Ф. 146, оп. 66, спр. 4, 115, 240, 343 м, 1436, 1520-1525, 1698, 1740-1741, 1780-1783, 1878-1895.
4. ЦДАЛ. – Ф. 179 (Кураторія Львівського шкільного округу, 1889-1939 рр.), оп. 2, од. зб. 1, 4, 12, 47, 70, 118, 224, 281, 300, 422, 423, 461, 547, 749, 859, 949, 997, 1045, 1310, 1324, 1373, 2732, 4702, 4708, 4862, 4975, 4976, 4984, 5707.
5. ЦДАЛ – Ф. 427 (Правління євангелістської церковної громади у Львові, 1678-1939 рр.), оп. 1-4, од. зб. 2031.
6. ЦДАЛ – Ф. 863 (Спілка німців-християн Галичини, 1907-1932 рр.), од. зб. 80.
7. Відділ рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. Василя Стефаника НАН України (далі – ВР ЛНБ). – Ф. 141, оп. 1, спр. 830, 873, 1074, 1208, 1254, 1792, 2095, 2102, 2193, 2197, 2431.
8. ВР ЛНБ – Ф. 144, оп. 2, спр. 24, 26, 36, 44.
9. ВР ЛНБ – Ф. 144, оп. 6, спр. 4.
10. Державний архів Львівської області (ДАЛО). – Ф. 110 (Львівське городське староство), оп. 1.
11. Державний архів Івано-Франківської області (далі – ДАІФО). – Ф. 2 (Станіславське воєводське управління), оп. 1, спр. 635.
12. ДАІФО. – Ф. 2, оп. 2, спр. 9, 470.
13. Archiwum Państwowej w Przemyślu (далі – АРР). – Ф. 801 (Західний сеньйорат Євангелістської Церкви Аугсбурзького і Гельвеського віровизнання у Польщі, 1919-1939 рр.), спр. 1-6.

14. APP. – Ф. 151 (Середньогалицький сеньйорат у Гартфельді, 1912-1937 pp.), спр. 44.
15. Німці в Україні. 20-30-ті рр. XX ст.: Збірник документів державних архівів України / Упор. Л.В.Яковлева, Б.В.Чирко, С.П.Пишко. – К.: Ін-т національних відносин і політології, Ін-т історії України НАН України; Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, 1994. – 244 с.
16. Das Deutschtum im Ausland; eine systematische Zusammenstellung der im Gesamtkatalog der Preußischen wissenschaftlichen Bibliotheken verzeichneten Schriften 1900-1923 – Berlin Preußische Staatsbibliothek, 1925.
17. Wilhelm F und Kallbrunner J. Quellen zur deutschen Siedlungsgeschichte in Südosteuropa (Ansiedlerliste des Wiener Hofkammerarchivs) – München, 1932. – 461 s.
18. Басай О. Самоврядування на західноукраїнських землях у 1921-1939 рр. // Українські польські відносини у Галичині в XX ст. Матеріали Міжнародної конференції 21-22 листопада 1996 р. – Івано-Франківськ, 1997. – С.262-264.
19. Кубійович В. Етнічні групи Південнозахідної України (Галичини) на 1.1.1939 р. Національна статистика Галичини. – Мюнхен, 1983. – 175 с.
20. Кудряченко А.І., Кулініч І.М., Хохлячов В.В. Вихідці з німецьких земель на теренах України: минуле та сьогодення (Die deutschen Aussiedler auf dem territorium der heutigen Ukraine: Vergangenheit und Gegenwart). – К.: Наукова думка, 1995. – 76 с.
21. Кулініч І.М. Українсько-німецькі історичні зв'язки. – К.: Наукова думка, 1969. – 276 с.
22. Макарчук С.А. Етносоціальне розвиток і національні відносини на заходно-українських землях в період імперіалізму. – Львів: Вища школа, 1983. – 256 с.
23. Обідняк М. Історичні передумови та мотиви активізації українсько-німецьких взаємин // Німецькі колонії в Галичині: Міжнародний науковий семінар. Матеріали / Заг. ред. Г.Петришин. – Львів, 1996. – С.259-265.
24. Сіреджук П. Німецька колонізація Прикарпаття (кінець XVIII – початок XX ст.) // Німецькі колонії в Галичині. Міжнародний науковий семінар. – Львів, 1996. – С.75-79.
25. Штойко П. Географія німецьких колоній у Галичині кінця XVIII – початку XX століть // Німецькі колонії в Галичині: Міжнародний науковий семінар. – Львів, 1996. – С.68-74.
26. Етнографічна карта південнозахідної України (Галичини) (Етнографічний склад людності Галичини на 1.1.1939 р.) / Упор. В.Кубійович. – München: Zeichnung, Reproduktion und Druck Karl Wenschow GmbH, 1983 (M.: 1:250.000).
27. Картошка німецьких поселень Галичини (в сучасних межах території України) кін. XVIII- поч. XX ст. (упор. П. Штойко) // Німецькі колонії в Галичині: Міжнародний науковий семінар. Матеріали / Заг. ред. Г.Петришин. – Львів, 1996. – С.73.
28. Система розміщення опорних центрів розселення німецьких колоністів по повітах Львівського воєводства (станом на 1921 р.) / Упор. Л.Дедикаєва // Німецькі колонії в Галичині: Міжнародний науковий семінар. Матеріали / Заг. ред. Г.Петришин. – Львів, 1996. – С.295.
29. Вівчарик М. Німці // Малий словник історії України. – К., 1997. – С.275.
30. Німці на Україні // Енциклопедія українознавства: Словникова частина. – Т. 5 (Мі-Пе) Париж Нью-Йорк – Мюнхен, 1966. – С.1768-1777.
31. Німецькі колонії Галичини в таблицях: Довідник / Передм., упор. І.Монолатій Коломия. 2000. – 36 с.
32. Сіреджук П. Багісберг // Енциклопедія Коломийщини. Зшиток 2, літера Б – Коломия, 1998. – С.13-15.
33. Сіреджук П. Бредгайм // Енциклопедія Коломийщини. Зшиток 2, літера Б – Коломия, 1998. – С.96.
34. Сіреджук П. Віцентівка // Енциклопедія Коломийщини. Зшиток 3, літера В – Коломия, 2000. – С.180.
35. Bettzuege R. Die Beziehungen Deutschlands zu Rußland, der Ukraine und Belarus' Chancen und Perspektiven // Osteuropa. Zeitschrift für Gegenwartsfragen des Ostens 2000. 50 Jhg., Heft 5 S.469-477

36. Buchsweiser M. Volksdeutsche in der Ukraine am Vorabend und Beginn des Zweiten Weltkriegs – ein Fall doppelter Loyalität? // Schriftenreihe des Instituts für Deutsche Geschichte Universität Tel Aviv, 7. – Gerlingen: Bleicher Verlag, 1984. – 499 s.
37. Die polnischen Greuelthaten an den Volksdeutschen in Polen, im Auftrage des Auswärtigen Amtes zusammengestellt, bearbeitet und herausgegeben. – Berlin: Volk und Reich, 1940.
38. Doroschenko D. Die Ukraine und Deutschland. Neun Jahrhunderte Deutsch-Ukrainischer Beziehungen // Studien zu Deutsch-Ukrainischen Beziehungen (äae³ – SzDUB). – München, 1994. – Nr.1. – S.217-234.
39. Heimat Galizien im Bild / Redigiert von Josef Lanz und Rudolf Unterschütz; In: Heimatbuch der Galiziendeutschen – Teil III. – Stuttgart-Bad Cannstatt, 1983. – 328 s.
40. Hennig J., Unterschütz P., Unterschütz R. Brigidau mit seinen Filialgemeinden Gassendorf und Neudorf [Hgg] Hilfskomitee der Galiziendeutschen A. u. H. B. im Diakonischen Werk der EKD. – Stuttgart, 1987. – 319 s.
41. Horak S. Poland and her national minorities, 1919-1939: A Case Study. – New-York: Vantage Press, 1961. – 259 p.
42. Kubijovych V. Western Ukraine within Poland, 1920-1939 (Ethnic Relationships). – Chicago: Ukrainian Research & Information Institute, 1963. – 32 p.
43. Jacobmeyer W. Die deutsche-polnische Beziehungen in der Neuzeit als Konfliktgeschichte // Polen und Deutschland Nachbarn in Europa. – Hannover, 1995. – S.17-33.
44. Tarasjuk B. Rede bei der Gründung des deutsch-ukrainischen Forums // SzDUB. – 1999. – Nr.3. – S.211-214.
45. The German Fifth Column in Poland (published for the Polish Ministry of Information). – London: Hutchinson (foreword 1940).
46. Wendt B. J. Deutschland 1933-1945: Das Dritte Reich Handbuch zur Geschichte – Hannover: Fackelträger, 1995.
47. Bill J. Die kirchlichen Verhältnisse der deutschen Katholiken in Galizien // Heimat Galizien. Ein Gedenkbuch / Zusammengestellt von Julius Kramer (Hgg) vom Hilfskomitee der Galiziendeutschen (äae³ – Heimat Galizien). – Stuttgart-Bad Cannstatt, 1965. – S.161-167.
48. Bizanz Ph.-W. Das Deutsche Handwerk in Galizien // Heimat Galizien. – S.339-344.
49. Höhn L. Das deutsch-evangelische Privatvolkschulwesen in Galizien // Heimat Galizien. – S.177-194.
50. Kuhl W. Die Siedlungsformen der deutschen Kolonien in Galizien // Heimat Galizien. – S.60-67.
51. Ladenberger E. Die kirchenpolitische Entwicklung in Polen von 1918 bis 1939 mit besonderer Berücksichtigung der Evangelischen Kirche A. und H. B. in Galizien // Heimat Galizien. – S.119-128.
52. Bollenbach Ph. Zu Besuch in Josefsberg // Galizien Erzählt. Heimatbuch der Galiziendeutschen Teil IV / Redigiert von Rudolf Mohr (äae³ – Galizien Erzählt). – Stuttgart-Bad Cannstatt: Herausgegeben vom Hilfskomitee der Galiziendeutschen, 1990. – S.27-31.
53. Götz K. Die Gelseldorfer Kirchenglocke // Galizien Erzählt. – S.36-37.
54. Haser G. Schicksalsschwere Septembertage 1939 in Duliby/Stryj // Galizien Erzählt. – S.457-461.
55. Koch E. Ich besuchte die Dornfelder Volkshochschule // Galizien Erzählt. – S.41-44.
56. Planner-Petelin R. Ukrainische Weihnacht // Galizien Erzählt. – S.518-521.
57. Walach J. Begräbnis in Mikulsdorf // Galizien Erzählt. – S.58-59.
58. Bierschenk Th. Die deutsche Volksgruppe im Versailler Polen, 1919-1939 // Zeitweiser der Galiziendeutschen (äae³ – ZdGD) – 1965. – S.17.
59. Bechtloff K. Episoden am Rande der Umsiedlung, 1939/40 // ZdGD – 1954. – S.5.
60. Butz E. Von Lager zu Lager // ZdGD – 1994. – S.201.
61. Breyer R. Deutschland, Polen und die deutsche Minderheit zwischen den Weltkriegen // ZdGD – 1953. – S.14.
62. Breyer R. Die Deutsche Volksgruppe in Polen im Spannungsfeld der deutsch-po'nischen Beziehungen, 1919-1939 // ZdGD. – 1953. – S.26.
63. Götz Th., Müller E. Ukrainische Abhandlungen über das Deutschtum in Ostgalizien // ZdGD – 1998. – S.187-190.
64. Fries J. Lebensformen deutscher Siedler in Ostgalizien // ZdGD. – 1971. – S.38

65. Hennig J. Brigidau, eine Ausbildungsstätte für Triviallehrer // ZdGD – 1970. – S. 76
66. Hennig J. Neudorf (1783-1940), ein Hort echter Toleranz // ZdGD. – 1992. – S. 66
67. Kohl Ph. Geschichte der evang. Kirchengemeinde Kolomea-Baginsberg // ZdGD – 1976. – S. 40
68. Kramer J. Geschichte und Leistung der deutschen Heimatvolkshochschule in Dornfeld (1921-1932) // ZdGD – 1987. – S. 33
69. Müller E. Die Sowjetisierung Ostpolens und Schicksal der dort verbleibenden Bevölkerung in den Jahren 1939-1941 // ZdGD. – 1992. – S. 22
70. Müller E. Das kirchliche und schulische Leben in der deutsch-katholischen Siedlungen Galiziens // ZdGD. – 1994. – S. 87-95.
71. Müller S. Briefe zur Vorgeschichte des Bundes der christlichen Deutschen in Galizien // ZdGD – 1962. – S. 49-55
72. Peiker R. Kulturarbeit der Deutschen in Galizien zwischen den beiden Weltkriegen (1919-1939) // ZdGD. – 1977. – S. 1
73. Rautenberg H.-W. Neue Forschungsergebnisse auf dem Gebiet der bereits bekannten ehamaligen deutschen Siedlungen in Galizien // ZdGD. – 1999. – S. 1-11.
74. Rech F. Die Bolische Schütze in Brigidau // ZdGD – 1975. – S. 84-85.
75. Seefeldt F. Die Dornfelder Heim-Volkshochschule, 1921-1932 // ZdGD. – 1963. – S. 66.
76. Die Polonisierung der deutsch-katholischen Schulen am Beispiel der Gemeinde Falkenberg // Das heilige Band der Galizien-Deutsche mit regelmäßiger Beilage der Wechsel-Warthe (дали – DhBdGD) – 1997. – Nr. 12.
77. Fuhr F. Und wieder sind Galizien-Deutsche im Vorkarpatenland // DhBdGD – 1996. – Nr. 7/8
78. Legende zu den Gebäuden der Zöcklerschen Anstalten in Stanislaw, 1896-1939 // DhBdGD – 1999. – Nr. 1
79. Müller M. Das ostgalizische Dorf Einsingen heute // DhBdGD – 1997. – Nr. 4
80. Müller E. Das galizien-Deutsche Schulwesen als Thema der Kulturtagung des Hiltskomitees // DhBdGD – 1999. – Nr. 7/8.
81. Schankweiler E. Von der Auswanderung aus Rheinland/Pfalz der 1780er Jahre bis zur Ansiedlung in Galizien // DhBdGD – 1995. – Nr. 12.
82. Schreyer E. Vor 200 Jahren – aus der Pfalz nach Galizien // DhBdGD – 1982. – Nr. 12
83. Schick H. Leidensweg eines deutsch-galizischen Lehrers im Osten 1945 // DhBdGD – 1985. – Nr. 11
84. Wuschke E. Galizian german protestants in Volhynia // DhBdGD – 1999. – Nr. 3
85. Zamowski J. Bourgeoisie, Kleinbürgertum und Intelligenz in der sozialen Struktur und im politischen Leben Polens 1918-1939 // Jahrbücher für Geschichte Osteuropas – 1990. – Band 38, Heft 3 – S. 417-426.
86. Die deutschen Siedlungen in Galizien Stand 1939 / Gezeichnet von R. Unterschutz. In: Heimatbuch der Galizien-Deutschen – Teil III – Stuttgart-Bad Cannstatt, 1983 (M 1 1000.000)
87. Multikulturelle Gesellschaften in der Westukraine gestern und heute / Redaktion, Regie, D. J. Würster, Kamera – J. Koch, Videografik-Design – J. Bethke - FernUniversität. 1997 (Nr. 7687.1-1-01-C1)
88. Volksdeutsche // Bertelsmann Lexikon Geschichte (Hgg) vom Lexikon-Institut Bertelsmann Gütersloh Bertelsmann Lexikon Verlag, 1991 – S. 791

Monolatiy I.

THE UKRAINIAN-GERMAN RELATIONS IN GALICINA OF BETWEENWAR PERIOD: SOURCES AND HISTORIOGRAPHY

In the article the review of source materials on history of Ukrainian-German relations in Galichina of the between-war period is made; the corresponding documents and materials in the libraries and archives funds of Ukrainian and foreign countries establishments are found. The main historical works on history of Galician Germans are marked out; the insufficiency of research work of this character is ascertained. The author characterizes historical-memoirs literature as an intermediate one between the sources and scientific works: the works of contemporary scientists, and the elucidation of various processes of the Galician Germans' historical-cultural and social-economic development in 1919-1939

I.Є. Цепенда

ДЖЕРЕЛА ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИХ СТОСУНКІВ 1944-1947 рр. У ФОНДАХ ЦЕНТРАЛЬНИХ АРХІВІВ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

Серед групи джерел, які історики використовують для дослідження українсько-польських стосунків у роки Другої світової війни та повоєнні роки, найбільш цінними, з наукової точки зору, залишаються документи, які зберігаються у фондах центральних архівів Республіки Польща. Зважаючи на діюче положення про 30-річний обмежувальний термін у видачі документів (тобто документи видаються користувачам до 1971 року включно), для дослідників відкриваються можливості практично повністю ознайомитися з джерельною базою цього періоду. Слід відзначити, що польська кодифікація справ дещо відрізняється від вітчизняної. В основному, визначається назва фонду (zespoł) та справи (sygnatura), при цьому опис відсутній.

Вагома частка документальних матеріалів зберігається в Центральному архіві міністерства внутрішніх справ і адміністрації РП, Центральному військовому архіві міністерства національної оборони РП, Архіві нових актів та Архіві міністерства закордонних справ РП. З огляду на відомчий характер названих архівів (окрім Архіву нових актів), у них зосереджені фонди, які безпосередньо зв'язані з діяльністю цих відомств та висвітлюють окремі періоди українсько-польських стосунків у вказаний період.

Для дослідників, які займаються діяльністю ОУН-УПА на території т.зв. "Закерзонського краю", найбільш цікавими є документи, які зберігаються в Центральному архіві міністерства внутрішніх справ і адміністрації РП. За видовою ознакою, у фонді, присвяченому діяльності ОУН (1944-1962), зосереджені матеріали, підготовлені українськими підпільниками про суспільно-політичну ситуацію на території південно-східних воєводств Польщі, розвідувальні доносення, аналітичні довідки про українсько-польські та українсько-радянські стосунки, інформації про діяльність українських військових підрозділів УПА-Сян, Округу №1 (надрайонів Бескид, Верховина), Округу №3 (надрайону Грубешівщина). Особливо цінною для дослідників є слідча справа Петра Федоріва (псевдо "Дальнич"), який в 1945-1947 роках був крайовим референтом Служби Безпеки ОУН в "Закерзонському краї". З матеріалів слідчої справи можна

* "Закерзонський край" – термін, розповсюджений серед членів ОУН-УПА стосовно назви етнографічних українських земель, які ввійшли в склад Польщі після 1944 року. Географічно охоплював територію: на півночі – район Біла Підляська; на заході – через селища Козли, Городище, Суховоля, Теплиці, Ясло до Мушина; на півдні – вздовж польсько-чехословацького кордону; на сході – вздовж польсько-радянського кордону.